

אשריכם ישראל!

העלון החודשי של כל יהודי

גיליון מס' 45 \ שבט תשע"ה \ כתובת: שד' גת 106 דירה 10 קרית גת \ דוא"ל: Mabatye@gmail.com

בס"ד

בעקבות מלחמות האזרחים במדינות ערב

קראיט יקריט, life אפס, אפס

עקב המצב הלא פשוט בו נמצא עם ישראל, פיוגעים אומישמים שנהפכו לדבר שבשגרה רח"ל, ועוד מרגריות רח"ל, אנו לא מספיק שמים לב למה שקורה בעולם. אולם אנו אמונים על דברי חז"ל שכל מה שקורה בעולם בא לחזק את עם ישראל, ובדואי לא נוכל להתעלם מכל מה ששומעות אנוניו, בפרט כשמדובר במלחמות אזרחים, בהם נרצחו עשרות אלפי בני אדם חפים מפשע, ואם "נתעלם" מלכאוב על הדם שונשפך כמים ממש, ינוק אצלנו רגש הרחמנות המבוטע בנו. מה עוד שהקב"ה רוצה שנאב על מעשי ידי שאובדים.

די אם נעצור לרגע ונחשוב על הידיעה הבאה בכדי שנתעורר לכאוב את המצב: בתקופה האחרונה ניסו להימלט אזרחים רבים מסוריה ועוד מדינות, מדובר באזרחים תמימים שלא עשו רעה לאיש, אולם הם גרים באזורים בהם יש קרבות ומלחמות, ומכיון שהצדדים לא מתחשבים בהם לא נותרה בידם ברירה כי אם לנסות להימלט, אכזריים לא חסר שם וכך ניצלו "סוחרים" אכזריים את תמימותם של אותם אזרחים, הם הציגו את עצמם כ"מבריחים" וביקשו אלפי דולרים תמורת הברחתם לאירופה דרך הים, למעשה אותם סוחרים נשאו אותם בלב ים רח"ל, האימלקים שמו לב לתופעה הזאת, ובמשך 14 החודשים האחרונים הם חילצו למעלה מ-170,000 בני אדם שהיה כפסע בינם לבין המוות בלב ים. כאשר מלבדם מאות ואולי אלפים ניספו בלב ים רח"ל. זאת בנוסף על עשרות אלפי בני אדם שנוצחו, ומאות שמתו באסונות המטוסים והמעבורת בחודש האחרון.

הקב"ה רוצה שיהיה אכפת לנו גם ממה שקורה לגויים, ואפילו לגויים רשעים ואכזריים, כך לומדים אנו בפרשת בשלח, שהמלאכים בקשו לומר שירה על קריעת ים סוף, אמר להם הקב"ה "מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה?!", כאשר מדובר על מביעתם של מצריים אכזריים וכבר אמרו חז"ל מדוע נקרא חודש חשוון "מרחשון" מפני שבו התחיל המבול, והמבול מר הוא... זאת אומרת שאנו לדורי דורות צריכים לזכור שבחודש חשוון התחיל להיות מר – למי? לאותם רשעים אשר נגזר עליהם מבול!

אם כן לא נותר לנו אלא להתחזק בעבודת השם יתברך מתוך אמונה שיש למעשים שלנו השפעות על כל העולם כל לימוד תורה, כל ברכה, כל התאפקות מלכעוס, כל שתיקה מלדבר לשון הרע, כל פעולה שכזו וכדומה, בכוחה להכריע את כל העולם לטובה ובפרט עלינו להתחזק בתפילה ותורה, שכן בהם טמון הכח שלנו, שאין כוחן של ישראל אלא בפה, וכמו שאמר יעקב אבינו ע"ה "בחרבי ובקשתי" – כשכונתו על התפילות. נתפלל לבוא עולם שיאמר די לצרותנו, ולצרות העולם כולו, ושבמהרה בימנו נוכה לגאולה השלמה, ולקיום הכתוב "ביום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד".

פאפה ומידינות
מאצון אפס

העלון הוקדש לע"נ הרוגי צרפת הי"ד וכלל ההרוגים על קידוש ה'

ת.נ.צ.ב.ה.

פניני עידוד וחיזוק מרבתינו

היה רגיל לומר רבי חיים מוולאז'ין זצ"ל: האדם לא לעצמו נברא, רק להועיל לאחרים, ככל אשר ימצא בכוחו לעשות (הקדמה לספרו "נפש החיים").

אומר הרבי מקאלישין זצ"ל: אהבת ישראל פירושה לאהוב את היהודי הגרוע ביותר, הפחות שבפחותים, וכמו שאמרו על הפסוק בתהלים (ס"ח, ל) "לך יובילו מלכים שי" – שהמתנה שיתנו מלכי הגוים למלך המשיח היא יהודי שפל וגרוע כל כך עד שגם לא טרח לצאת לקראת משיח צדקנו, ואותו יביאו מלכי האומות לדורון למשיח, והוא ישמח וישיש בתשורה זו!!! ("דברי חנה", מובא ב"נועם החסידות").

הבעל "תניא" זצ"ל אומר שבדורות של עקבתא דמשיחא תהיה נבחרת סוג עבודת השם מתוך עניות וטרוף הדעת בדווקא, ואצל הרבה אנשים תהא עבודה זו דווקא תקון לנפשם יותר מאשר יעבדו את בוראם מתוך נחת ושלוחה. ואפילו שלכאורה בכך מתמעטת עבודתם, ונדמה להם שאילו היה להם ישוב הדעת היו עובדים את השם ביותר, אולם זו טעות! כי אם לפנינו יתברך גלוי וידוע שכך טוב יותר עבור תקון נפשך לעבודו במעט איכות והרבה סבל יותר מאשר הרבה איכות ועט סבל – היכנע לרצונו ועבדהו כרצונו ובטל רצונו לרצונו ("שומר אמונים").

אמר ה"חפץ חיים" זצ"ל: אין הקב"ה בא בטרוניה עם הבריות, מכל אחד ואחד דורש ה' לעבדו לפי כוחו. וכשם שישנם עניים ועשירים, גיבורים וחלשים, כמו כן נבדלים הם בני האדם בכוחות הנפש. יש מי שיכול לעבוד את ה' ולהגיע למדרגה רמה ונשגבה, ויש מי שאינו יכול להגיע למדרגה כזו, ובשביל כך כתוב בתורה: "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך", בכל לב ונפש אין כתיב כאן, אלא: בכל לבבך ובכל נפשך, היינו עד כמה שתוכל אתה בעצמך להגיע אתה מחויב לעבוד את ה', כל אחד לפי כוחו ותכונת נפשו (ח"ח עה"ת במעשי המלך עמ' רלה).

חסיד אחד מקאצק היה צועק בשעת התפילה: אבא! אבא! ואמר אליו החסיד השני בצחוק: אולי השם לא אבא שלך, שכן הגמרא אומרת שבזמן שאין עושי רצונו של מקום נקראים עבדים ולא בנים... שם הרבי מנחם מענדל מקאצק זצ"ל והגיב: אם צועקים כל כך הרבה פעמים "אבא", הוא נעשה "אבא" ("טמת ואמונה" פ"ה).

אמר מרן החזון איש זצ"ל: מי שרוצה להתחזק בהשתתפות בעצרו הזולת, העצה לזה היא להשתדל להיטיבו ולהצילו מצער, והמעשה פועל על הלב, וכן להתפלל על צרת זולתו, אף שאין הדברים יוצאים מן הלב. (קובץ אגרות ח"א אגרת קכג).

מעשה בחיוד ☺

* מסופר על אסיר שניגש לרבי אריה לוינ'ל והודיעו כי נשבע שמכאן ואילך לא יעשן בשבת. שאלו הרב לפשר הדבר, והאסיר סיפר לו שבאותו בוקר, עת ניגש אליו הרב, ברכו בברכת "שלום עליכם" וליטף את ידו האחת, הייתה ידו השנייה מחזיקה בסיגרית. וכך אמר האסיר: "אותה שעה החזקתי בידי השנייה מאחורי גבי סיגרית בוערת. ומה אומר לך רבי, באותה שעה הרגשתי כאילו הסיגרית צורבת את כל בשרי. כלום יתכן, אמרתי בלבי, שהרב ילטפני בידי ויחיה את נשמתני, בעוד ידי האחרת מחזיקה בסיגרית דולקת בעצם יום השבת?! אותו רגע נשבעתי שלא אהיה מעשן בשבת לעולם".

* מסופר על הצדיק הירושלמי רבי רפאל לוינ'ל, שהיה מקדים שלום במאור פנים לכל אדם שהיה פוגש ברחוב, בין אם הכיר ובין אם לאו. במוצאי שבת אחד פגש ביהודי שאמר לו 'שלום' בלבביות, ומייד שאלו הרב רפאל מה שלומי, ואיך הוא מרגיש ומה שלום בני ביתו. היהודי סיפר וסיפר והרב רפאל הקשיב באורה רוח ותשומת לב. הוא בירך כל אחד ואחד, ביקש שימסור דרישת שלום ואמר ליהודי הנרגש, 'תדע שאני מתפלל עליכם'.

על פניו של היהודי ניכרה קורת רוח רבה ונראה היה שהוא ידיו של הרב רפאל מימים ימימה. כששאלו אותו מיהו המכר הזה שבגללו התעכב דקות ארוכות, השיב שאין לו מושג. "קיבלתי מאבא שלי זצ"ל את ההנהגה הזאת לומר שלום לכל אדם. ועוד לימד אותי אבא, שאם ניגש אליך אדם ומקדים לך 'שלום' כאילו הוא מכיר אותך, דבר אתו כאילו היית מכרו משכבר הימים".

(מלוקט מתוך הספר הנפלא חובת האדם בעולמו ח"ב עמ' 65).

* מעשה ברבי שמחה זליג זצ"ל, המו"ץ מבריסק, שפעם נטפל אליו אדם תמהוני ומסכן בדרכו לביתו ושאל אותו דבר מה. תשובתו של ר' זליג הייתה בנועם ובלבביות: "בעזרת ה' תזכה להתחתן", ואז נפרד ממנו לשלום. אולם לאחר מספר רגעים נגש אליו שוב עם אותה שאלה, ושוב ענה לו בסבר פנים יפות. וכך הדבר חזר על עצמו שוב ושוב. רב אחד שביקר אצל הרב שמחה שאל את אנשי ביתו לפשר הדבר. אמרו לו אנשי הבית: "זה עוד כלום! אותו מסכן הולך כבר אחרי הרב כמה שבועות ושואל את השאלה הזאת, והרב עונה לו כל העת באורך רוח ובסבר פנים יפות ללא גבול".

* סיפר אחד שנסע לרבי לייב חסיד זצ"ל, משנקש על דלת ביתו של ר' לייב, שמע מיד את ריצתו של ר' לייב לפותחה, ומיד כשראה אותו, קיבלו בשמחה ובחמימות נפלאה בברכת "שלום עליכם", כאילו הכירו זה זמן רב, והחל ללכת איתו בידידות לאורך המסדרון הלך וחזר תוך כדי שאלות על שלומם של משפחתו, כאילו היו קרובי משפחה, ורק לאחר זמן ניכר שאלו ר' לייב "ומי אתה?".

* כשחלה רבי יחיאל מרדכי גורדון זצ"ל, ראש ישיבת לומז'ה, את מחלתו האחרונה, נכנסו כמה רבנים לבקרו. ר' יחיאל צהל לקראתם וביקש מהם לשבת. הוא הרבה לחלוק להם כבוד, ואף סיפר להם כמה מילי דבדיחותא משיחות חולין של תלמידי חכמים. כאשר יצאו הרבנים מביתו, התבטא אחד מהם: "לפי צהלתו של ר' יחיאל מרדכי, נראה שאינו מבין את חומרת מצבו". נענה חברו ואמר: "אדרבא, דווקא משום שהוא מודע למצבו, עשה כל מאמץ לשמחנו ולהצהיל לנו פנים, וכדי למנוע צער ועגמת נפש מפני חומרת מצבו".

תובנות לסי' פסח

1 [קניית פרות לכבוד מ'ו בשבט? נצל את ההזדמנות הזאת להנות מנפלאות הבריאה, כל כך הרבה פרות, לכל אחד טעם וריח מיוחד משלו. לא רק בבית אפשר להנות ולהתפעל מנפלאות הבריאה אלא גם בחנות, פשוט להסתכל על כל השפע ולהנות... וכמוכן, לא לשכוח להודות לקב"ה שדאג לנו לעולם כל כך חי ומגוון, עם כל כך מלא פרות משובחים ובריאים.

2 [תסתכל על הפרות, כל פרי והמיוחדות שלו, תזכיר לעצמך שגם לכל אחד מאתנו יש מיוחדות משלו, כולם תורמים משהו, ואת כולם אנחנו צריכים, אז נכיר טובה לכולם וגם נוכר שאנחנו לא "עוד איזה יהודי", כי כל אחד הוא בן יחיד אצל הקב"ה, לכל אחד יש מיוחדות.

3 [תחשוב לעצמך כמה עמל נעשה בשביל שהפרות האלה יונחו על שולחןך, תשאל כל חקלאי... ולכמה שמירה נצרכו הפרות עד שהם הגיעו אליך, וזה בסך הכל פרי, אז מה יאיתי?! כמה אני צריך לשמור על עצמי בשביל שהקב"ה יהנה ממני.

4 [אסור לשכוח שניקר העניין להרבות בפרות מ'ו בשבט זה בפרות שנשתבחה בהם ארץ ישראל, אז מ'ו בשבט זה גם הזדמנות להיזכר בכך שתושבי ארץ ישראל זוכים בכל רגע במצוה החשובה של ישוב ארץ ישראל. ושמעתי מאדם גדול שעורר לכוון בישיבתנו בארץ לקיים מצות ישוב ארץ ישראל, לצאת ידי הדעות האומרים שמצוות צריכות כוונה.

ברכת מזל טוב

נסגר קמיה כ"ק האדמו"ר המקובל רבי נסים מויאל שליט"א
וחתנו היקר משמח הלבבות ומזכה הרבים העומד לימין "אשריכם ישראל" בכל עת
הרב הגאון רבי ישראל נח ברגר שליט"א
לרגל אירוסי הבן \ הנכד הבה"ח עמרם שיחי'
מבחירי ישיבת "חזון נחום"

יהי רצון שיוזכו לבנות בית נאמן בישראל, בניין עדי עד, לתפארת המשפחות החשובות, מתוך בריאות איתנה ונהורא מעליא

מאחלים

צוות "אשריכם ישראל"

"שמחה" – למה ומדוע?

מהי התרופה עליה המליץ הגאון מולינא זצ"ל? | מה הקשר בין שמחה לפרנסה? | מה כיוון כ"ק מרן האדמו"ר מנדבורנא זצ"ל בשעה שניגן בכינור? | מה לדעת המשגיח רבי דב יפה שליט"א גובר על כל ההמצאות הטכנולוגיות? | על זאת ועוד במאמר שלפניכם.

העצבות מאד מאד, ואפילו מי שמלא בחטאים יחפש וימצא איוו מצוה או דבר טוב שעשה בעבר, ואפילו שלא עשה את המצוה ההיא בשלמות, ישמח עם המעט שכן עשה. ומי שעושה כן נחשב שהוציא את עצמו מכף חובה לכף זכות, ובזכות זה יוכל לשוב בתשובה שלמה (שם ח"א רפ"ב).

מסגולות השמחה

- [1] יהודי שהוא תמיד בשמחה אף כשכתוב עליו מחלה בשמחתו יבטלנה (הגר"א משלי י"ח, י"ד, וכן ב"ליקוטי עצות" שמחה).
- [2] שמחה זה האמצעי להמתיק את הדינים, על כן בשעת השראת הדינים רח"ל חייבים להתחזק מיד בשמחה גדולה ולדחות מעצמו את המרירות, ואז זה מהפך גם למעלה את המר למתוק ("ליקוטי עצות", "שומר אמונים" ועוד).
- [3] השמחה סגולה לפרנסה ("תורת אבות" ק"א, "מנחת יהודה"). ורמז לזה, סופי תבות של "הויה" אך שמח" הם הסופי תבות של "פותח את ידך", הוא השם החתך חיים לכל חי ("מנחת יהודה" ל"ו בשם הרב מטוטשין).
- [4] על ידי שאדם שמח, על ידי זה הוא יכול להחיות אדם אחר שהוא דבר גדול מאד לשמח לב בני ישראל, כי רוב בני אדם מלאים יסורים ודאדות וצרות משונות ואי אפשר להם לספר מה שבליבם, וכשבא אדם עם פנים שוחקות יכול להחיות אותם ממש והוא דבר גדול מאד. כי כשזוכה לשמח איוה אדם הוא מחיה ומקיים נפש מישאל ממש ("ליקוטי עצות" שמחה ל"ח).
- [5] כשאדם שמח כל היום, בנקל לו יותר שיהיה לו איוה שעה לב נשבר לפרש שיחתו היטב, ולשפוך לבו כמים נוכח פני ה'. וכן להפך אחר לב נשבר בא שמחה, וזה סימן אם היה לו לב נשבר כשבא אחר כך לשמחה ("ליקוטי עצות" שמחה, "תורת אבות" ר"ז).
- [6] עיקר יישוב הדעת היא על ידי שמחה, כי על ידי השמחה המוח מיושב ויכול להנהיג המוח כרצונו לחשוב על תכליתו הנצחי, אבל על ידי מרה שחורה ועצבות המוח והדעת בגלות וקשה לו לישב דעתו, נמצא שעצבות היא מניעה גדולה לעבודת השי"ת ("אמת וצדק" ש"ג, "חזוק הנפש").

מזיק מאד ונותן כח להיצר הרע, על כן צריך להתגבר מאד לשמח את נפשו, כי עיקר התחזקות הוא על ידי שמחה וחדווה ("אמת וצדק" עמ' ת"ד). וכתבו בספרים שעיקר השמחה דקדושה היא על ידי ענוה ("אמת וצדק" שפ"ד מובא ב"חזוק הנפש", "נתיבות שלום" ח"א עמ' רפ"ז).

מדוע לשמחה?

ומדוע באמת ראוי לנו לשמוח בכל עת? בכדי לקבל תשובה נעיין בדברי ה"פלא יועץ" זצ"ל. וכך אומר ה"פלא יועץ: מה יקר וגדולה נעשה לאיש אשר המלך חפץ בו ורצה בו שישתתף לפניו, על אחת כמה וכמה צריך שישמח האיש אשר מלך העולם – אשר אין מספר לגדולי מלאכיו – בחר ורצה בו לעמוד ולשתתף לפניו ולברך בשמו, ולדבר אליו פנים אל פנים בכל עת, ומה שלא נותן רשות למלאכי השרת, ומשתעשע בנו, ויש לו נחת רוח גדול במעשינו, אי אפשר שלא לשמוח (ע' שמחה). בכוח של שלושת המילים שאמר דוד המלך ע"ה "טוב ה' לכל" – להעניק אושר לאנשות, יותר מכל ההמצאות הטכנולוגיות. כי החי בידיעה שהקב"ה, אדון הבריאה ומנהיגה – הוא טוב לכל, וכל מה שהוא מביא עלינו, בין את הטוב ובין את המוטב, הוא רק משום שזה הטוב ביותר עבורנו – גם כשאין אנו מבינים מדוע, יש לו במה לחזק את עצמו במצבים הקשים ביותר, ולשמוח תמיד בעובדה שהקב"ה שוקד ללא הרף להיטיב עמו בזה ובבא! ("לעבדך באמת" לגר"ד יפה שליט"א פורים ער"ב).

אומר רבי נחמן מברסלב זצ"ל: יחזק את עצמו בשמחה בכל מיני עצות כי עצבות מזיק מאד, על כן צריך להשתדל בכל כוחו להרחיק ולגרש את העצבות, הן על ידי שיחפש וימצא בעצמו נקודות טובות והן על ידי שלא עשני גוי. וישמח את עצמו בכל מה שיוכל, ואפלו על ידי מלי דשטותא, לעשות עצמו כשוטה ולעשות עניני שטות וצחוק או קפיצות ורקודים כדי לבוא לשמחה שהוא דבר גדול מאד, ועל פי רוב אי אפשר לשמח את עצמו כי אם על ידי עניני צחוק ושחוק וכו' (לקוטי מוהר"ן ח"ב מ"ח, ועיין ב"נתיבות שלום" ח"א עמ' רפ"ח מה שהביא על כח הריקוד והנגינה). עוד צריך האדם לזהר מאד להיות בשמחה תמיד, ולהרחיק

אנו נמצאים בימים לא פשוטים, לצערנו יש בשורות לא טובות, פיגועים, תאונות, ומחלות שונות. וכי זהו הזמן לדבר על שמחה? אולם כיהודים קבלנו מתנה את האפשרות "לתמרן" בין התחושות, מתאבלים על ההרוגים, מצטערים עם משפחותיהם ומשפחות הפצועים, ועם כל זאת ממשיכים לשמוח על שזכינו להיות יהודים. אך המעניין הוא שדווקא הדאגה לזולת מביאה בעקבותיה שמחה, כך אומר הרב פינקוס זצ"ל. הגר"ש פינקוס זצ"ל עומד על כך שאחת התכונות הבולטות של היהודי בכל התקופות היתה השמחה, היהודים בכל הדורות חיו בשמחה, השמחה היתה חלק מעצם החיים שלהם. הרב פינקוס ממשיך ומיצר על כך שכיום השמחה פחות בולטת אצלנו, והוא מעודד אותנו באומרו שהלב של דורנו עודנו פועם ויכול להיות מאושר בשמחה יהודית ובטוב לבב! ומהי הדרך לזכות לשמחה יהודית? אומר הרב פינקוס שכאשר מרגישים אחריות לכלל ישראל ניתן לזכות בשמחה ולחוש את ה"שמחה של מצוה" ("תפארת שמשון" עמ' שפ"ב). ומה הקשר בין הרגשת אחריות לכלל ישראל לבין שמחה? מסתבר שכאשר יהודי מתרגל לא להיות אנוכי, אכפת לו מאחרים, והוא אף מוכן לוותר משלו למענם, אזי הוא קונה את מידת "השמחה בחלקו", ואין שמחה כשמחה בחלקו, ובפרט כשמדובר ביהודי עובד השם, שיש לו באמת סיבה טובה לשמוח. וכבר אמר מרן המשגיח רבי ירוחם ממיר זצ"ל: אין שמחה ותענוג מעולם הזה כשמחת יהודי! ("ד"ת ח"ד עמ' פה).

פעם ראה כ"ק מרן האדמו"ר מנדבורנא זצ"ל את אביו זצ"ל מנגן בכנור בעינים עצומות של דבקות, שאל אותו הבן: מה אבא מכוון עתה? ענה לו: "לשמוח! כי אבא שבשמים שמח כשבניו שמחים!" (כי אתה עמדי ח"ג). וכבר כתבו בספרים שיהודי מחוייב וצריך להיות תמיד שמח מזה שהוא יהודי ("ליקוטי עצות", "תורת אבות" עמ' קע"א). ויהודי שהולך עם השמחה מזה שהוא יהודי, מובטח לו שינצל מכל מיני נזקים, אפילו מדבר עבירה ינצל ("תורת אבות" עמ' קס"ה). עצבות אינה עברה, אך הרעה אשר העצבות עושה עמו אין שום עברה יכולה לעשות לו ("מדרש פנחס", ועיין ב"ערות דבש" סוף אות יג). עצבות

חדש! ניתן להתעדכן על הרצאות וחוגי בית ברחבי הארץ מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

עורך העלון "אשריכם ישראל"

ב"קו החיזוקים" של "אשריכם ישראל": 0548-516375

להזמנת הרצאות וחוגי בית מכבוד הרב התקשרו: 08-9743208

תודה מיוחדת לכל השותפים שלנו בהפצת העלון החודשי במקומות הבאים:

אופקים | איתן | אלומה | אשדוד | אשקלון | בני ברק | דימונה | ירושלים | לוד | מודיעין עלית | מצפה רמון | מעלות | קרית גת | רמלה | תל ציון

בתרומות 50 שקלים אתה מזכה עוד 400 משפחות לקבל את החיזוקים מבית "אשריכם ישראל" ניתן לתרום להנצחה, לבריכה, או לעילוי נשמה (אשראי | ה"ק | דואר)

שקבלת מאתיים שקלים בכדי להעביר לי, את יכולה בבקשה למסור לי אותם? כששמעתי את דבריה, הבנתי לפתע שבעצם קבלתי מאותה חברה את השטר רק בכדי שאעביר אותו לאותה שכנה, ואילו אני הספקתי להשתמש בחלק מהכסף... לא ידעתי איך להתנצל בפני אותה שכנה, למזלי השכנה התאזרה בסבלנות ושמעה ממני פרק במצות "הוי דן את כל האדם לכף זכות!" כי לעולם אי אפשר לדעת מה גרם לשני להתנהג איך שהתנהג.

כדאי שתפרסמו סיפור זה לזיכוי הרבים

העלון מוקדש לישועת התורם שיח'י החפץ בעלום שמו, לברכה והצלחה, שלום בית, נחת, פרנסה בשפע, וכל הישועות.

תודה מיוחדת לכל השותפים שלנו בהפצת העלון החודשי במקומות הבאים:

אופקים | איתן | אלומה | אשדוד | אשקלון | בני ברק | דימונה | ירושלים | לוד | מודיעין עליה | מצפה רמון | מעלות | קרית גת | רמלה | תל ציון

בתרומת 50 שקלים אתה מזכה עוד 400 משפחות לקבל את החיזוקים מבית "אשריכם ישראל"

ניתן לתרום להנצחה, לברכה, או לעילוי נשמה (אשראי | הו"ק | דואר)

תוכלו ליצור עמנו קשר ב: 08-9743208

מערכת "אשריכם ישראל" שמחה להזמין אתכם להאזין ל"קו החיזוקים" שלנו:

0548-516375

בוקו ניתן לשמוע בכל יום בס"ד מסר יומי קצר

מאת הרב שמעון גוטסמן, הרצאות ושיעורים בהלכה, חידושים לפרשת השבוע ועוד.

אמיתית: איך היה היום? מה למדת? במה שיהקת? האם נהנת?

אבל לצערנו גם כשההורים סוף סוף בבית הם "עסוקים" ב"פניות קודמות" מהפלאפון, ואין בכלל סבלנות לשמוע את הילד אפילו חמש דקות ברציפות! חמש דקות בלי טלפונים, עתונים,

שטיפת כלים, כתיבה וכדומה, חמש דקות בהם נסתכל לתוך העיניים שלהם, לא צריך לדבר יותר מידא, הילד רוצה יותר שיקשיבו לו, שיתרגשו איתו ביחד.

כמה חשוב גם לספר לילדים סיפורים בצורה מעניינת, "לחיות" איתם ביחד את הסיפור, ולא לספר אותו רק כדי "לצאת ידי חובה".

לסיכום: צריך הרבה סבלנות... אבל יותר מהכל – לא להפסיק להתפלל, ולהתפלל, ולהתפלל... "וזכני לגדל..."

"אשריכם ישראל", שלום וברכה.

דבר ראשון רציני יהודות לכם על העלונים המחזקים, וכן על "קו החיזוקים", אני מאזינה בקביעות לשיעורים שלכם, ומנצלת את הנסיעות לעבודה בכדי לשמוע את החיזוקים שלכם, לדעתי החיזוקים שלכם מתאימים מאד גם לנו הנשים. תזכו למצוות.

שמתי לב שאתם כותבים רבות על החשיבות לדון לכף זכות, ולכן אני רוצה לספר לכם סיפור אישי שארע מלפני מספר ימים:

יצאתי מהבית לקניה שגרתיית בסופר, בדרך פגשתי חברה שהלכה במהירות לכיוון תחנת האוטובוס, היא מיהרה בכדי לא להפסיד את האוטובוס הקרוב, וכשפגשה בי היא הושיטה לי שטר של מאתיים שקלים, ואמרה לי: כעת אני ממש ממהרת, אחר כך אסביר לך מדוע הבאתי לך את זה. והנה אני שהייתי בדרכי לסופר הבנתי משום מה שאת הכסף הזה היא הביאה לי במתנה, ומאוחר יותר היא תסביר לי מדוע נתנה לי מתנה... ומשום כן ניצלתי את ההזדמנות וערכתי קניה יותר גדולה, מאוחר יותר דפקה אצלי אחת השכנות ואמרה לי: הבנתי

מכתבים
למארכת

לכבוד הרב שמעון גוטסמן
שלום.

לאחרונה אתם כותבים הרבה על הכנסת אורחים מתחזקים וקרוב אחים, זה באמת מרגש ומאד מאד נצרך, אבל לא פחות ואפילו יותר, חשוב לטפל בבחיית הנושאים, צעירים שלמדו במוסדות חינוך טובים, ונפלטו לרחוב. מדובר בתופעה קשה וכואבת, וחשוב מאד לעזור לאותם צעירים לחזור הביתה.

בתודה

מ.ג. אשדוד

תגובת המערכת: תודה לקורא היקר על מכתבו!

אכן בעלון לחודש ניסן בשנה שעברה נתנו התייחסות גדולה לנושא הכאוב הזה, ובהחלט הדבר חשוב לנו מאד. יש בס"ד ארגונים שעושים רבות למען אותם צעירים, ובודאי חשוב לחזק אותם, ואף לפתוח מסגרות נוספות עבורם. אנחנו ב"אשריכם ישראל" מתמקדים יותר בנתינת "בית חם" לצעירים מחפשי דרך. הצעירים עליהם כתבת לא יושבו על כל "הזמנת ארוח" שיקבלו, יש צורך בהרבה עבודה עד שזוכים לקבל מהם אימון, ורובם גם לא זקוקים "להכיר" את אוירת השבת, אשר כבר מוכרת להם.

חשוב שכולנו נזכור שהחיים הם לא "אקספרס", אי אפשר ללחוץ על כפתור ולגרום לילדים להיות מחונכים, אפשר אולי ללחוץ על כפתור ולגרום לילדים להיות בשקט זמני, הם יהיו מרוכזים באכילת דוריטוס, או צפייה באיזה סרט "כשר" (בהשגחת?), אבל זה לא פיתרון אמיתי, הילדים מחכים לקבל מאתנו יחס חם ואוהב, הם רוצים שנקבל את פניהם במאור פנים בשעה שהם חוזרים מהלימודים, הם מחכים לשמוע מאתנו התעניינות

בשורה משמחת

מערכת "אשריכם ישראל" עומדת לקראת הוצאת חוברת מיוחדת ובה מקבץ סיפורים יחודים בני זמנינו לחיזוק מחשבה חיובית על הסביבה – "כף זכות"

ניתן לפרסם בחוברת \ להנציה \ להקדיש. כל תרומה תתקבל בברכה

מערכת "אשריכם ישראל" 08-9743208

כמו כן ניתן עדיין להשיג את החוברת הקודמת – "מכתבי חיזוק ברוח התקופה" שבהמלצת מרנן ורבנן שליט"א